

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce: **M. D. H.**, státní příslušnost Etiopská federativní demokratická republika, zastoupeného Mgr. Konstantinem Mitičem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Perštýně 15, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2013, č.j. OAM-311/ZA-ZA06-/12-2012, **ve věci udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví rozsudku uvedeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že dne 17.10.2012 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 6.4.2011 mu bylo doručeno rozhodnutí MV ČR, kterým bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany dle ust. § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona o azylu. Toto rozhodnutí napadá v rozsahu výroku o neudělení mezinárodní ochrany podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zák.č. 325/99 Sb. Uvedl, že má za to, že správní orgán v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany porušil § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2, 3, 4, § 68 odst. 3 zák.č. 500/2004 Sb., § 12 písm. b/ a § 14a/ zákona o azylu,

článek 3 Úmluvy publikované pod č. 143/88 Sb., protože v případě svého návratu do země původu po skončení doplňkové ochrany bude vystaven mučení a jinému krutému a ponižujícímu zacházení, článek 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, článek 33 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků, článek 4 odst. 4 Směrnice Rady 2004/83/ES a článek 4 odst. 5 téže Směrnice.

V písemném doplnění žaloby ze dne 12.3.2013 žalobce namítal, že žalovaný vůbec nevzal v úvahu délku jeho pobytu na území, ačkoliv tato mu byla známa. Na území České republiky pobývá již téměř 26 let, tj. více než polovinu svého života. Za tuto dobu si zde vytvořil takové osobní zázemí a vazby, které budou rozhodnutím správního orgánu zcela zpřetrhány. V Etiopii za celou dobu pobytu v ČR ani jednou nebyl, ačkoliv má v Etiopii dvě děti. Tyto jsou již zletilé, žijí své vlastní životy a ve vzájemném kontaktu spolu za dobu pobytu v ČR nikdy nebyli. Je těžko představitelné, že by po takto dlouhé době mohl opět obnovit zpřetrhané rodinné vazby. Z Etiopie odcestoval za zcela jiných politických, sociálních a ekonomických podmínek. Jeho návrat tak bude představovat návrat do zcela jiné společnosti než z jaké před 25-ti lety odcházel a musel by se do této, v podstatě cizí společnosti, znovu integrovat. Stal by se cizincem v zemi, kterou opustil před mnoha lety. To vše za situace, kdy se plně integroval do české společnosti. Hovoří českým jazykem a nikdy zde nebyl trestán. V ČR pobýval oprávněně až do r. 2007. Následně se snažil získat povolení k trvalému pobytu, ale jeho žádosti nebylo vyhověno. Přišel o práci a včas se mu nepodařilo najít jiného zaměstnavatele. Dovožoval, že celková doba jeho pobytu by měla být vzata v úvahu při posuzování jeho žádosti dle ust. § 14 zákona o azylu. O mezinárodní ochranu žádal poprvé.

Namítal, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s jeho obavou před pronásledováním v zemi původu, jakožto příslušníka amharské etnicity dle ust. § 12 písm. b/ zákona o azylu. Skutečnost, že amharské etnikum představuje druhou nejpočetnější etnickou skupinu, nevylučuje, že její příslušníci nejsou pronásledováni ze strany ostatních etnik. Do ČR přicestoval na základě tehdejší spolupráce mezi socialistickými zeměmi, jakožto příznivce komunistické strany. V současné době patří Etiopie mezi demokraticky se rozvíjející se země. Politická situace a reprezentace se zcela změnila a v současné době zastávají čelní pozice představitelé Tigrajců.

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 8.3.2013 žalovaný uvedl, že popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení azylu, použité informace o zemi původu, výpovědi žalobce a na vydané rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky jako správního orgánu, který postupoval v souladu s příslušnými právními normami a procesně správným způsobem a dbal na ochranu všech jeho práv garantovaných mu právním řádem ČR.

Žalovaný uvedl, že se případem žalobce řádně zabýval. Posoudil jeho případ individuálně a jeho výpovědi porovnal s dostatečným množstvím aktuálních informací o zemi původu. Jak uvedl, z opatrnosti podotýká, že žalobce ve svých vyjádřeních uváděl, že Amharové jsou diskriminováni v Etiopii a pronásledováni. Sám se však

nikdy s těmito potížemi nesetkal, a ani neví, zda někdo z jeho rodiny by měl kdy potíže kvůli amharské etnicitě. Správní orgán odkázal na informace použité v rozhodnutí, dle kterých výraz Amhara zahrnuje nejen etnickou skupinu Amhara, ale také širší kategorii Etiopanů, kteří hovoří amharsky a kteří se ztotožňují s koncepcí jednotného centralizovaného etiopského státu. Žalobce je příslušníkem druhého největšího etiopského etnika. I když byl vyslán do ČR jinou vládou než současnou, tak je stále v kontaktu se zastupitelským úřadem své vlasti, který mu vybral nový cestovní doklad. Nedošlo tedy k žádným represivním sankcím ze strany současné vlády. Žalobce také může ve vlasti být politicky aktivní, neboť zpráva citovaná v rozhodnutí udává seznam politických stran působících v Etiopii a je mezi nimi i několik amharských. V této souvislosti nebyly zjištěny žádné okolnosti zakládající nárok na udělení mezinárodní ochrany dle ust. § 12 písm. a/ a b/ zákona o azylu.

Žalovaný dále uvedl, že má za to, že rovněž řádně přezkoumal a posoudil osobní situaci jmenovaného a na základě provedeného zjištění konstatoval, že nezjistil zvláštního zřetele hodný důvod, na základě kterého by bylo možno žalobci udělit azyl podle § 14 zákona o azylu. Žalovaný se domníval, že se řádně vypořádal se skutečnostmi tvrzenými žalobcem v odůvodnění § 14 a v odůvodnění doplňkové ochrany ve smyslu ust. § 14a a 14b zákona o azylu. Neshledal, že by v jeho případě byly dány důvody pro její udělení. Dle názoru žalovaného přijaté řešení odpovídá okolnostem případu. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

K písemnému doplnění žaloby žalobcem ze dne 12.3.2013 žalovaný uvedl v podání ze dne 26.3.2013 mimo jiné, že odkazuje na vyjádření k žalobě ze dne 8.3.2013 a má za to, že vyšel ze spolehlivě zjištěného stavu skutečností. Skutečnost, že v zemi původu dotyčného je současný demokratický režim a v čele jsou představitelé Tigrejců, a on přijel do ČR v době socialismu, ještě samo o sobě neznamená pronásledování navrhovatele z azylově relevantních důvodů. Žalobce sdělil, že je zdravý a nevyjádřil žádné jiné skutečnosti, jež by se daly pod ustanovení § 14 zákona o azylu podřadit. Na základě údajů sdělených navrhovatelem v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany a po posouzení všech uvedených souvislostí, správní orgán nezjistil důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14 zákona o azylu pro výše jmenovaného. Skutečnost, že zde žalobce žije delší dobu či že by se cítil cizincem v zemi původu v případě návratu, nelze považovat z důvodu hodné zvláštního zřetele.

II.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2013, č.j. OAM-311/ZA-ZA06-/12-2012 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

Krajský soud tak zjistil, že připojený správní spis obsahuje:

1) Rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2013, č.j. OAM-311/ZA-ZA06-/12-2012, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu), když správní orgán na základě provedeného správního řízení shledal, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu dle citovaných ustanovení.

Žalovaný podrobně odůvodnil své rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedl, že žadatel v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaným je jeho obava z návratu do Etiopie, neboť si myslí, že bude pronásledován z důvodu své amharské etnicity a v ČR si chce zlegalizovat pobyt. Správní orgán rozhodující ve věci uvedl, že hodnotil, zda skutečnosti uváděné žalobcem v průběhu řízení je možno posoudit jako důvod pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a, b/ zák. o azylu. Vycházel především z výpovědí žadatele a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Etiopii. Při posuzování žádosti vzal v potaz také informace doložené žadatelem, když v jím doložených informacích se hovoří o cenzuře tisku a internetu, které se jakkoliv nevztahuje k jeho potížím a jeho osobě. Další dokument popisuje situaci v Etiopii od pádu komunismu. Je zřejmé, že země je rozdělena do správních oblastí dle etnik. Moc v Etiopii drží Tigrajci, kteří vládou v koalici s dalšími stranami a etniky. Je uvedeno, že Amharové tvoří čtvrtinu etiopské populace.

Správní orgán konstatoval, že žadatel v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod. Byl sympatizantem komunistické strany, ale nikdy se politického života neúčastnil a nikdy neměl ve své vlasti jakékoliv potíže spojené s uplatňováním politických práv a svobod. Správní orgán tak dospěl k závěru, že jmenovaný není pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ust. § 12 písm. a/ zákona o azylu.

Po provedeném správním řízení rovněž nedošel správní orgán k závěru, že by jmenovaný mohl ve své vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b/ zákona o azylu z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů.

Pokud žadatel ve svých výpovědích navozoval situaci, kdy uváděl, že Amharové jsou diskriminováni v Etiopii a pronásledováni, sám se nikdy s těmito potížemi nesetkal a ani neví, zda někdo z jeho rodiny by měl kdy potíže kvůli amharské etnitě. Správní orgán odkázal na informaci CORI z ledna 2010 a dodal, že lze jen těžko uvěřit tvrzení jmenovaného, který nikdy nebyl jakkoliv pronásledován, že by mu ve vlasti hrozilo jakékoliv reálné nebezpečí z důvodů taxativně uvedených v § 12 písm. b/ zákona o azylu. Žadatel je příslušníkem druhého

největšího etiopského etnika. I když byl vyslán do ČR jinou vládou než současnou, je stále v kontaktu se zastupitelským úřadem své vlasti, který mu vydal nový cestovní doklad. Nedošlo tedy k žádným represivním sankcím ze strany současné vlády. Žadatel také může být ve vlasti politicky aktivní, neboť zpráva MZV č.j. 100937/2012-LPTP udává seznam politických stran působících v Etiopii a je mezi nimi i několik amharských. Vzhledem k této skutečnosti žalovaný uvedl, že žadateli nehrozí jakákoliv újma kvůli jeho etnické příslušnosti. Žalovaný shledal, že žadatel nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. a/ a b/ zák. o azylu.

Obecné tvrzení žalobce o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení mezinárodní ochrany. Nebyla-li žádost o udělení mezinárodní ochrany podána bezprostředně po příjezdu na území České republiky, ale až poté, co žalobce pobýval na území České republiky nelegálně, svědčí to o její účelovosti.

Správní orgán dospěl k závěru, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany nesplňuje důvody pro udělení azylu dle § 13 zákona o azylu a proto mu azyl za účelem sloučení rodiny neudělil.

Správní orgán dále dospěl k závěru, že nezjistil důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14 zákona o azylu, v této souvislosti se zabýval zejména zdravotním stavem, sociální a ekonomickou situací žalobce a přihlédl i k jeho věku. Správní orgán uvedl, že žadatel je zdravý a nesdělil žádné jiné skutečnosti, jež by se daly pod ust. § 14 zákona o azylu podřadit.

Vzhledem k tomu, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, správní orgán současně posoudil, zda cizinec nesplňuje důvody k udělení doplňkové ochrany. Při posouzení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu vycházel z výpovědi žadatele a z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Etiopii. Konstatoval, že žadatel neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žadateli hrozit vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Správní orgán nenalezl skutečnosti, jež by žadateli měly v případě návratu nějak uškodit, nehrozí mu nebezpečí vážné újmy. Žadatel sám výslovně uvedl, že v Etiopii žije jeho rodina a on sám se nikdy s jakýmkoliv negativním jednáním vůči své osobě nesetkal. Je nerealné, že by mu ve vlasti měla hrozit jakákoliv vážná újma jak kvůli etnické příslušnosti nebo kvůli tomu, kým byl do zahraničí vyslán. Na území Etiopie neprobíhá takový ozbrojený konflikt, kterým by mohl být žadatel ohrožen na životě či lidské důstojnosti. Případné vycestování žadatele nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR. Správní orgán shledal, že žadatel nesplňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a) zákona o azylu a doplňkovou ochranu neudělil. Správní orgán též zjistil, že žadatel nesplňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14b) zákona o azylu a proto doplňkovou ochranu podle tohoto ustanovení neudělil.

2) Žádost sepsanou vlastní rukou žalobce 17.10.2012, ve které žalobce uvedl, že když přijel kvůli studiu do České republiky, poslala jej studovat komunistická strana Etiopie. Po ukončení studia se nemůže vrátit do země původu, protože ta vláda, která teď je v Etiopii, jej může pronásledovat. V ČR pobývá od roku 1986 doposud. Kdyby se vrátil domů, byl by cizí člověk. Veškeré vztahy k rodičům, k přátelům a zemí jsou přetrhány. V ČR má vztahy k lidem, kultuře atd. Od začátku je jeho kmen, ke kterému patří, pronásledován.

3) Žádost o udělení mezinárodní ochrany sepsanou odborem azylové a migrační politiky pracoviště Zastávka u Brna dne 17.10.2012, ze které soud zjistil, že žalobce uvedl, že v září 1986 odjel kvůli studiu na vysoké škole zemědělské v Praze do ČR. Jiné důvody pro odjezd neměl. Cestoval na starý cestovní průkaz na základě mezivládních studentských dohod. Pobývá v ČR skoro 26 let. Domů se nevrátil, protože v Etiopii nastala jiná politická situace. V Etiopii proběhla válka. Byly tam politicky nespokojené strany. Jeho kmen začal být od r. 1994, kdy se změnila vláda v Etiopii pronásledován. Pokud by se vrátil v té době, měl by problémy. V ČR si sehnal práci a vyřizoval si povolení k pobytu, které mu skončilo 28.2.2007. Od té doby si nemohl již legálně pobyt prodloužit a zůstal v ČR ilegálně do 30.4.2011, kdy byl zkontrolován na ulici policejní hlídkou. Zjistili, že v ČR pobývá ilegálně. Bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění, proti kterému se odvolal. Pokoušel se žádat o trvalý pobyt, což bylo zamítnuto. Dostal pouze vízum na strpění. Do Etiopie se nemůže vrátit. Od skončení studia tam nebyl ani jednou. I v dnešní době by jej mohli v Etiopii pronásledovat. Po dobu, co je v ČR, se vztahy v Etiopii pro něj změnilly a změnila se i situace v Etiopii. Neměl by tam ani podporu rodičů, kteří jsou staří. Děti jsou velké. Kdyby odjel, ztratil by i vztahy, které již má, v ČR. Se zastupitelským úřadem ve vlasti se kontaktoval v r. 2004 v Berlíně za účelem vyřízení nového cestovního pasu. Nikdy proti němu nebylo, ani není v současnosti, vedeno trestní stíhání. Do Etiopie se nechce vrátit. Země je chudá. V případě návratu do vlasti se domnívá, že by byl pronásledován. Jeho zdravotní stav je dobrý.

4) Protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, sepsaný odborem azylové a migrační politiky pracoviště PŘS Zastávka u Brna dne 23.10.2012, z něhož soud zjistil, že žalobce mimo jiné uvedl, že naposledy opustil vlast v r. 1986, kdy přiletěl do ČR kvůli studiu. Studoval vysokou školu zemědělskou v Praze, obor tropické a subtropické zemědělství. Skončil školu s titulem Ing. v roce 1993. V Etiopii byly po pádu komunismu problémy, nespokojenost lidí. Lidé mysleli, že v zemi nastane demokracie, ale vyvinulo se to v další diktaturu. Vznikly problémy mezi kmeny. Císařská i komunistická vláda byla z větší části amharská, po pádu komunismu vzniklo napětí, lidé z jiných kmenů se na amharský kmen dívali s nevolí, protože byl dříve vládnoucí. Situace se nezlepšila, a proto se rozhodl po studiu zůstat v ČR a najít si tady práci. Požádal o dlouhodobý pobyt, který si každý rok prodlužoval. Dne 28.2.2007 mu povolení propadlo, protože nesehnal práci. Od 1.3.2007 do 30.4.2011 pobýval v ČR ilegálně, protože nevěděl, co má dělat. Dne 30.4.2011 byl na ulici zkontrolován policejní hlídkou, která jej předala na oddělení cizinecké policie. Dostal správní vyhoštění. Podal odvolání na Ředitelství cizinecké policie. Rozhodnutí bylo zmírněno. V ČR žije skoro půl svého života. V Etiopii po tu dobu nikdy nebyl, vazby do vlasti se zpřetrhaly. Nemůže se vrátit, proto žádá

o udělení mezinárodní ochrany. Do ČR jej ke studiu poslala komunistická strana. Je z kmenů Amhara. Žili a rodiče stále žijí v oromské části Boru Jawi. Žili tam vždy. To vyvolává problémy. Oromové se ptají, co dělají Amharové u nich. Vláda je založena etnicky. Stát je rozdělen podle kmenů. V jiném regionu si nemůžete pronajmout půdu. Jeho kmen zahrnuje 25% obyvatel, Oromové 35%, Tigrijci 6%. Neví, jestli jeho rodiče mají problémy kvůli tomu, že žijí v oromské části, neboť s rodiči ani nikým jiným neudrží kontakt. V amharské části země by nemohl žít, neboť tu oblast nezná, nikdy tam nežil, byl by jako cizinec. Neví ani jak amharský region vypadá. Pokud by se vrátil do svého rodiště Boru Jawi, kde žijí rodiče, vyčítali by mu, že jej komunistická strana poslala do ČR. Nesehnal by tam práci jako příslušník amharského kmene, byl by tam jako cizinec. Plně se integroval do české společnosti. Neznají jej ani jeho děti v Etiopii. První syn měl 2 roky, když odjížděl, druhý se narodil týden po jeho odjezdu. Poté, co ovdověl, o děti se starali jeho rodiče. V ČR žil 20 let legálně. Kdyby nepřišel o práci a dále měl dlouhodobý pobyt, tak by požádal o trvalý pobyt. O mezinárodní ochranu nepožádal dříve, neboť měl strach někam se obracet. Doufal, že by mohla být nějaká amnestie pro lidi, kteří jsou v podobné situaci. Proti rozhodnutí o správním vyhoštění se odvolal. Ředitelství cizinecké policie jeho odvolání vyhovělo a věc vrátilo k novému posouzení. V prosinci 2011 pak bylo řízení o správním vyhoštění zastaveno. Dostal vízum na strpění na 3 měsíce. Nakonec podal žádost o mezinárodní ochranu. Měl přítelkyni, se kterou se ale rozešli. V současné době žije sám. Nikdy v ČR neměl žádné konflikty, nebyl trestán. Žil zde legálně, platil daně a pojištění. V Praze má kamarády a známé. Když přišel o práci, pomáhal mu kamarád, který má v Praze cestovní kancelář. Pokud by se vrátil do Etiopie, nic dobrého by jej tam nečekalo. Rodiče jsou staří, neměl by se na koho obrátit. Skončil by na ulici. V ČR má příslibenou práci, potřebuje mít legálně upravený pobyt.

5) Protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany sepsaný odborem azylové a migrační politiky, pracoviště Praha-Letná dne 6.12.2012, z něhož soud zjistil, že žalobce uvedl shodně jako v předchozích protokolech. Navíc uvedl, že dříve nepožádal o mezinárodní ochranu, neboť myslel, že to bude v Etiopii lepší. Je z kmene Amhara. Kmen pronásleduje vláda. Angažoval se v době komunismu, když se vrátí, tak by ho dali do vězení a mučili by jej. Taky se nevrátil po ukončení školy. V minulosti se nestal terčem žádných útoků. Ve vlasti má rodiče, dva syny, bratry a sestry. Není s nimi v kontaktu. Amharové žijí převážně v jižní části Etiopie. V Etiopii vládou Tigrajci.

6) Žalobce zaslal Odboru azylové a migr. politiky, pracoviště Zastávka u Brna 22.10.2012 e-mailem zprávy z internetu neupřesněného zdroje, týkající se Etiopie, ve kterých mimo jiné je uvedeno, že Etiopie je zvláštní země. Její zákony se stále a stále snaží regulovat svobodu svých obyvatel. Etiopská vláda přijala novou právní normu, podle které je jakékoliv internetové telefonování trestné. Lidé nesmějí z politické vůle používat světově nejznámější skype. Za popovídání si s členem rodiny mohou Etiopané skončit ve velmi nevábně působícím vězení. Etiopie je přitom zemí s nejnižší mírou internetové dostupnosti. Moc v Etiopii drží Tigrajci, kteří vládou v koalici s dalšími stranami a etniky. Existují tři Etiopie. Jedna se snaží navenek uchovat dojem fungujícího státu, který směřuje od tvrdého komunistického

teroru k demokratickému uspořádání. Je to Etiopie podporující sebeurčení jednotlivých etnik a nastavující ruku zahraničním dárcům. Druhá Etiopie je ta, kde se u moci drží stále stejná klika okolo premiéra Melese Zenawiho, která centralizuje moc, vězní své oponenty a špicluje obyvatele jejich vlastními sousedy. Etiopie, kde vláda drží farmáře (84 % populace) v šachu pronajímáním státní půdy, na které zemědělci hospodaří. A pak je tu třetí Etiopie, země lidí, kteří se v jednom z nejchudších států každý den vydávají ze svých domovů, aby si obstarali trochu živobytí a nakrmili svou rodinu. Iluze, že by se podařilo tyto tři Etiopie sloučit, definitivně padly na jaře 2005. V čele země od r. 1991 stojí etiopský premiér a předseda TPLF a EPRDF Meles Zenawi.

7) Informaci MZV č.j. 100937/2012-LPTP ze dne 16.5.2012, týkající se Etiopie. Z této zprávy vyplývá, že v Etiopii platí tzv. Protiteroristický zákon, na jehož základě hrozí za členství v teroristické organizaci vysoké tresty. Oromové tvoří přibližně 35 % obyvatel Etiopie, přičemž jsou největším etnikem. Jejich postavení ve federálních institucích je menší než poměrné, ale na úrovni oromského federálního státu je moc v jejich rukou. Etiopie je federací, jejíž jednotlivé státy jsou tvořeny na etnickém základě a mají ústavně dány kompetence i možnost z federace vystoupit. Část oromů je pronásledována, ale podobně jako části všech ostatních etnik. Na federální úrovni dominující Tigranci v nich samozřejmě vidí potenciálního konkurenta moci, což přirozeně vychází z početní síly oromů. Pronásledování jsou spíše političtí oponenti vládní EPRDF a osoby inklinující k nacionalistickým a separatistickým tendencím. Na oficiálním seznamu politických stran, které se zapojily do posledních parlamentních voleb v r. 2010 je několik oromských politických stran.

Vnitropolitická scéna v Etiopii je dlouhodobě ve znamení dominantního postavení vládní koalice EPRDF (etiopská lidová revoluční demokratická fronta), v jejímž rámci dominuje tigrájská TPLF desetiletí vedená premiérem Melesem Zenawim. Vnitropolitická situace je obecně stabilní a klidná. Politický prostor je v Etiopii omezen, stejně jako svoboda projevu a médií nebo prostor pro činnost a rozvoj nevládního sektoru a občanské společnosti.

Není potvrzeno, ale nelze ani vyloučit, že může hrozit nějaká odvěta osobám, které žádaly v zahraničí o mezinárodní ochranu, v případě návratu do Etiopie, pokud se místní orgány o žádosti v zahraničí dověděly.

8) Zprávu MZV VB ze dne 30.9.2012, týkající se Etiopie, ze které vyplývá, že předseda vlády Meles zemřel 20.8. Dne 21.9. byl jmenován jeho nástupce. Velká Británie vyjadřovala etiopským úřadům přetrvávající znepokojení ohledně věznění novinářů a představitelů opozice na základě etiopského protiteroristického prohlášení. Nadále docházelo k soudním procesům s osobami zatčenými podle etiopských protiteroristických zákonů. Pokračovaly procesy s opozičními představiteli.

9) Informaci Human Rights Watch z ledna 2012, týkající se Etiopie, z níž plyne, že etiopské úřady nadále závažným způsobem omezovaly základní práva na svobodu projevu, spolčování a shromažďování. V r. 2011 byly svévolně zatčeny a zadrženy stovky Etiopanů a těmto osobám nadále hrozí mučení a špatné zacházení. Do

Etiopie, která je celosvětově jedním z největších příjemců humanitární pomoci, nadále proudí mezinárodní pomoc od dárců, avšak tato skutečnost nevede k většímu mezinárodnímu vlivu na zajišťování toho, aby etiopská vláda dodržovala své závazky v oblasti lidských práv.

10) Informaci Infobanky ČTK země světa Etiopie, dle které 23.5.2010 vyhrála parlamentní volby v Etiopii koalice kolem vládní etiopské revoluční demokratické strany premiéra Zanawiho Melese. Ten 20.8.2012 zemřel, funkci premiéra dočasně převzal místopředseda vlády a ministr zahraničí Hailema Riam Desalegn.

11) Zprávu o zemi CORI MZV ČR z prosince 2012, ze které soud zjistil, že výraz Amhara zahrnuje nejen etnickou skupinu Amhara, ale také širší kategorii Etiopanů, kteří hovoří amharsky a kteří se ztotožňují s koncepcí jednotného centralizovaného etiopského státu. Amharové tvoří několik skupin. Jedna skupina je složena z rolníků v severních regionech. Tito lidé hovoří amharštinou a mají společných celou řadu kulturních charakteristik, včetně vyznávání pravoslavného křesťanství, určité tradice ve vlastnictví půdy a ve společenském uspořádání a používání určitých zemědělských technik. Další skupinou je neftennnya, kterou tvoří obyvatelé usazení v jižních regionech, kteří měli úzké vazby na vrstvy, které v době císařství vlastnily půdu, vládly a tvořily armádu. Třetí kategorie je městská nebo vládnoucí třída s vazbami na vládu. Historicky tito lidé tvoří jádro státu, který vznikl dobytím a podrobením původního obyvatelstva, a mají bojovné společenské postoje. Mnozí jsou asimilováni z jiných etnických skupin a „stali se Amhary“ tím, že přijali amharštinu, pravoslavné křesťanství a další kulturní charakteristiky. Tyto dvě posledně zmíněné kategorie tvoří velkou většinu vrstvy armádních důstojníků a vládního úřednictva. Historicky zastávali semité a příslušníci etnických skupin Amhara a Tigray ze Severní vysočiny v politickém životě tohoto regionu dominantní úlohu. Z velké části se jedná o pravoslavné křesťany, zatímco většina muslimů a vyznavačů domorodých náboženství žije spíše v nížinách v jižní a východní oblasti této země. Amharové měli dominantní postavení ve státní struktuře etiopské Habeše.

III.

Výčet důvodů pro poskytnutí mezinárodní ochrany podle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu je taxativně vymezen, a jiné než tam uvedené důvody nezakládají důvod pro udělení azylu. Podle výše citovaného ustanovení se mezinárodní ochrana udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Za pronásledování se podle § 2 odst. 8 zákona o azylu, pro účely tohoto zákona, považuje závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle odst. 9 téhož ustanovení původcem

pronásledování nebo vážné újmy (§ 14a) se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

Podle § 13 odst. 1 z.č. 325/1999 Sb. rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.

Podle odst. 2 rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí

- a) manžel nebo partner azylanta,
- b) svobodné dítě azylanta mladší 18 let,
- c) rodič azylanta mladšího 18 let,
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 13, nebo
- e) svobodný sourozenec azylanta mladší 18 let.

Podle odst. 3 předpokladem udělení azylu za účelem sloučení rodiny manželů azylanta je trvání manželství před udělením azylu azylantovi. Předpokladem udělení azylu za účelem sloučení rodiny partnerovi azylanta je trvání partnerství před udělením azylu azylantovi.

Podle § 14 zákona č. 359/1999 Sb. jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Podle odst. 2 téhož ustanovení za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Podle § 14b odst. 1 zákona o azylu rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.

Podle odst. 2 rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí

- a) manžel nebo partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let,
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11.
- e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let.

Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany podle odstavce třetího je trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny partnerovi osoby požívající doplňkové ochrany je trvání partnerství před udělením doplňkové ochrany cizinci.

IV.

Na základě skutečností zjištěných ze správního spisu žalobce dospěl soud k závěru, že žalobce neopustil zemi původu z důvodu, že by byl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod, ani ze strachu z pronásledování z důvodů rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo zastávání politických názorů. Bylo zjištěno, že žalobce v září 1986 odjel z vlasti do České republiky kvůli studiu na vysoké škole zemědělské v Praze. Jiné důvody pro odjezd neměl. Cestoval na starý cestovní průkaz na základě mezivládních studentských dohod. Pobývá v ČR skoro 26 let. Domů se nevrátil, protože v Etiopii nastala jiná politická situace. V Etiopii proběhla válka. Byly tam politicky nespokojené strany.

Žalobce v průběhu správního řízení, ale ani v průběhu ústního jednání u soudu dne 21.5.2013 neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že ve své vlasti vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod. Byl sympatizantem komunistické strany, ale politického života se nezúčastnil. Ve své vlasti neměl potíže spojené s uplatňováním politických práv a svobod. Pokud žalobce tvrdil, že jeho kmen začal být od r. 1994, kdy se změnila vláda, pronásledován, pak sám se nikdy s pronásledováním nesetkal a ani neví, zda někdo z jeho rodiny měl kdy potíže kvůli amharské etnicitě, když s rodinou není v kontaktu. Soud nedospěl k závěru, že by žalobci mohlo hrozit nebezpečí ve vlasti z důvodů taxativně uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, když žalobce nikdy nebyl pronásledován. Je příslušníkem druhého největšího etiopského etnika. Byl sice ke studiu do České republiky vyslán jinou vládou než současnou, ale ze strany této

nové vlády nedošlo vůči němu k žádným represivním akcím. Zastupitelským úřadem jeho vlasti byl mu vydán nový cestovní doklad. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce může být ve své vlasti i politicky aktivní, když v Etiopii působí i několik amharských politických stran. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 písm. a), b) zákona o azylu.

Z výpovědi žalobce vyplývá, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podal z důvodu legalizace pobytu na území ČR. Žádost o mezinárodní ochranu nepodal bezprostředně poté, co k tomu měl příležitost, přičemž na území ČR pracoval, volně se pohyboval.

Do protokolu sepsaného dne 6.12.2012 uvedl, že si myslel, že to v Etiopii bude lepší. Po škole v roce 1993 zůstal v ČR, pracoval tu, měl povolení k pobytu až do r. 2007. Do protokolu ze dne 23.10.2012 uvedl, že nejdříve měl studentské vízum, pak dlouhodobý pobyt (každý rok si ho prodlužoval). V ČR žil legálně dvacet let. Pokud by nepřišel o práci a dále měl dlouhodobý pobyt, žádal by o trvalý pobyt. Má zde kamarády a známé. Dne 17.10.2012 do protokolu uvedl mimo jiné, že se nemůže vrátit do Etiopie. Od skončení studia v Etiopii ani jednou nebyl. Neměl by tam ani podporu rodičů, jsou staří a děti jsou velké. Do Etiopie se nechce vrátit. Bylo by to těžké. Země je chudá. Domnívá se, že by byl pronásledován.

Důvody pro udělení mezinárodní ochrany jsou v ustanovení § 12 zákona o azylu taxativně vymezeny. Jiné, než vymezené důvody nelze tomuto ustanovení podřadit. Žalobce neprokázal a ani netvrdil, že by byl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod. Nebylo prokázáno a žalobce ani netvrdil, že by měl odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo na základě zastávání politických názorů ve státě, jehož občanství má.

Potřeba další legalizace pobytu žalobce, který na území České republiky pobýval legálně od roku 1986 do roku 2007, není zákonným důvodem pro udělení azylu.

Skutečnosti uváděné žalobcem nebylo možno podřadit důvodům pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu

Žalobce nesplňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 zákona o azylu, když se nejedná o manžela azylanta, svobodné dítě azylanta mladší 18 let, rodiče azylanta mladšího 18 let ani o zletilou osobu odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu. Nejde ani o sloučení rodiny manžela azylanta, jehož manželství trvalo před udělením azylu azylantovi.

Pokud jde o udělení mezinárodní ochrany podle § 14 zákona o azylu, to je vázáno na důvody zvláštního zřetele hodné pro případ, že nejsou podmínky pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 cit. zákona. Je věcí správního uvážení rozhodujícího orgánu. Na udělení této formy mezinárodní ochrany nemá žalobce

subjektivní právo. Soud při přezkoumávání takového rozhodnutí nehodnotí výsledek úvahy správního orgánu, nýbrž pouze to, zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem, tedy z hlediska dodržení práv na spravedlivý proces. Na udělení mezinárodní ochrany z humanitárních důvodů není právní nárok. Samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z těchto skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry.

Žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14 zákona o azylu a nesplňuje ani podmínky doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 z.č. 325/1999 Sb., neboť nebylo zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do státu, jehož je státní občanem, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy (uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu). Žalobce ve své vlasti neměl potíže se státními orgány. Žalobce neuvedl a soud nezjistil žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla v případě návratu do vlasti hrozit vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Na území Etiopie neprobíhá takový ozbrojený konflikt, který by představoval vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti žalobce. Vycestování žalobce není v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Nebylo prokázáno, jak vyplývá z výše citovaných informací, které správní orgán opatřil v průběhu správního řízení, ale ani z listin, které doložil k důkazu ve správním řízení žalobce, že by žalobci hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy či dokonce vykonání trestu smrti. Žalobce uvedl, že je ve vlasti příslušníkem druhého nejvyššího etiopského etnika. Je proto nereálné, že by mu ve vlasti měla hrozit vážná újma kvůli etnické příslušnosti, popř. kvůli tomu, kým byl do zahraničí vyslán. Vnitropolitická situace v Etiopii je obecně stabilní a klidná.

Žalobce nesplňuje podmínky doplňkové ochrany podle ust. § 14b z.č. 325/1999 Sb., když se nejedná o rodinného příslušníka osoby požívající doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny.

Smyslem mezinárodní ochrany je poskytnout cizinci ochranu před takovými negativními jevy v zemi jeho původu, které lze přiřadit některému z důvodů pro udělení azylu podle § 12 a násl. zákona o azylu, nebo některému z důvodů pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona (viz rozsudky NSS č.j. 6 Azs 12/2003-49 z 6.11.2009 a č.j. 9Azs 45/2009-94 z 18.3.2010).

Institut mezinárodní ochrany nelze chápat jako jeden z prostředků k legalizaci pobytu cizince na území České republiky a nelze jej využívat jako „náhradní řešení“ v případech, kdy cizinec nesplňuje podmínky pro získání trvalého pobytu podle zákona č. 326/1999 Sb. Snaha o legalizaci pobytu na území České republiky je sice důvodem pochopitelným, nikoliv natolik závažným a naléhavým, aby bez přistoupení

dalších okolností zvláštního zřetele hodných, mohl být vnímán jako výjimečný, tedy zvláštního zřetele hodný ve smyslu ust. § 14 z.č. 325/1999 Sb.

Krajský soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, když žalovaný při posuzování žádosti žalobce postupoval v souladu s příslušnými právními normami a dbal na zachování všech práv žalobce garantovaných mu právním řádem České republiky. Námitka žalobce v tomto směru je nedůvodná. Jak bylo zjištěno z pohovoru s žalobcem, žalobce měl možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům, příp. navrhnout jejich doplnění a této možnosti využil. Jak vyplývá z dokumentů založených ve správním spise, žalovaný si opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí, takže vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl žalovaný veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě nichž rozhodoval. Pokud žalobce v žalobě namítal, že žalovaný si neopatřil pro vydání rozhodnutí odpovídající a dostatečné podklady a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, tato námitka je zcela nekonkrétní a obecná.

Případné vycestování jmenovaného nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR.

Odkazoval-li žalobce v obecné rovině na Listinu základních práv a svobod, pak soud uvádí, že práva žalobce nebyla porušena.

Soud ze všech shora uvedených skutečností došel k názoru, že žalovaný nepochybil, když žalobci podle shora citovaného ustanovení § 12 zákona o azylu mezinárodní ochranu neudělil. Žalovaný také nepochybil v tom, že neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, neboť pro udělení mezinárodní ochrany dle těchto zákonných ustanovení nebyly shledány žádné relevantní skutečnosti.

K řešení otázek, týkajících se pobytu cizinců na území České republiky slouží zákon o pobytu cizinců č. 326/1999 Sb. a žalobce může k úpravě svého budoucího pobytu na území ČR využít instituty tohoto zákona, pokud splňuje nebo splní podmínky v tomto zákoně stanovené, kde tyto instituty nelze nahrazovat udělením mezinárodní ochrany podle zákona o azylu. Žalobce si ke své ochraně nemůže „vybrat“ zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, který je specifickou normou sloužící jako štít lidem, kteří byli ve své vlasti pronásledováni či byli ohroženi vážnou újmou, nikoliv univerzálním nástrojem k legalizaci pobytu. Žalobce nijak neprokázal, že by se na něj tento zákon vztahoval.

K námitce, že žalovaný nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, krajský soud uvádí, že ve správním řízení leží břemeno tvrzení azylově relevantních důvodů především na žalobci (viz například rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2005, č. j. 6 Azs 224/2004-37). Za situace, kdy žalobce fakticky žádné azylově relevantní důvody neuváděl a v žádosti o udělení mezinárodní ochrany (a na ni navazující výpovědi ve správním řízení) se zmiňoval pouze o možných potížích, které by mohl mít v případě návratu do vlasti, nelze bez dalšího

hovořit o potřebě blíže objasnit uváděné skutečnosti, či přechodu důkazního břemene na správní orgán. Krajský soud odkazuje na závěry uvedené v rozsudku NSS ze dne 21.7.2005, č. j. 3 Azs 303/2004-79, dle kterého „absence tvrzení azylově relevantních skutečností ze strany žadatele o azyl může být jen stěží nahrazována zjištěními správním orgánem jinak získanými. Pokud však žadatel o azyl žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů vystaven není (resp. nemůže mít z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach), nebo takové skutečnosti ani netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu.“

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem soud podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a procesně úspěšný žalovaný právo na náhradu nákladů řízení neuplatnil.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 21. května 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně